

σούτων νάννων τέκνων ἐκ γονέων ὑψηλῶν καὶ οὐδέποτε σχόντων νάννον ἐν τῇ οἰκογενεῖα των, ἀπὸ μνήμης ἀνθρώπων, εἶνε πράγματι φυσιο-λογικὸν φαινόμενον ἔκτακτον, παράδοξος τῆς φύσεως ἐκτροχιάσις, ἣτις ἤξιζε τὸν κόπον νὰ μνημονευθῇ. Δ*.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τῆς εἰς τοὺς νόμους ὑποταγῆς.

Ἐν ἐλευθερᾷ χώρᾳ οἱ νόμοι εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τῶν πολιτῶν, δέον δὲ νὰ θεω-ρῶνται ὡς ὁ κανὼν τῆς κοινῆς εὐημερίας. Ὑποτάσσου εἰς τοὺς νόμους, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐπιδοκιμάζῃς αὐτοὺς, διότι δεχόμενος τὴν βοήθειαν τῆς κοινωνίας ὅπως ζήσης, ὀφείλεις εἰς ἀνταπόδοσιν νὰ ἀποδέχῃσαι τοὺς ὅρους, οὓς αὕτη σοὶ ἐπιβάλλει. Ἐν τοῖς νόμοις σέβου τὰς συνθήκας τὰς παγιούσας τὴν ὑπαρξίν τῆς πατρίδος διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐξασφαλίσεως τῆς τάξεως καὶ ἁρμονίας. Μὴ ἀποστέρῃς τὰς ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένας θυσίας, διότι αὗται εἶνε ὁ φόρος σου ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῆς πατρίδος σου. Ἐὰν φαί-νωνταί σοι βαρεῖται, ἀναλογίσθητι τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ἂντ' αὐτῶν ἀπολαμβάνεις καὶ θὰ τὰς εὖρης ἐλαφράς. Ἀνὴρ ὑπερήφανος δὲν δέχεται εὐεργετήματα ἅτινα δὲν δύναται νὰ ἀποδώσῃ ὑποιοι-δήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ ὑποχρεώσεις, ἡ εὐγνωμοσύνη βαρύνει ἐπ' αὐτοῦ ὀλιγώτερον τῆς ἀχαρι-στίας.

PAUL BOURDE.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὡς τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο τῆς γῆς, τὸ ὁποῖον φαίνεται στερεὸν καὶ ἀκίνητον, ἀλλ' ὅμως ὑποσκάπτεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὑποχθονίως· καὶ ἐπὶ μακρὸν μὲν χρόνον παροράται ἡ ἀσθενὴς ἐργασία ἡ προσβάλλουσα τὰς βάσεις τοῦ χώρου ἐκείνου· οὐδὲν φαίνεται ἐτοιμόρροπον, οὐδὲν σα-λεύεται, οὐδὲν κλονίζεται, πλὴν οὐχ ἥττον τὰ ὑπόγεια ὑποστηρίγματα καταστρέφονται βαθ-μηδὸν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐξαίφνης τὸ χῶμα ὑποχωρεῖ καὶ διανοίγεται χάσμα βαθύ· οὕτως ἐξουσία ἄδικος καὶ ἀπατεῶν, οἰανδήποτε ἂν προσπορίζεται εὐτυχίαν ἐκ τῶν βίαιοπρα-γιῶν της, σκάπτει αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν βάραθρον ὑπὸ τοὺς πόδας της· ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπανθρω-πία ὑπονομεύουσι βαθμηδὸν ὅλα τὰ στερεώτε-ρα ὑποστηρίγματα τῆς νομίμου ἀρχῆς· οἱ πολ-λοὶ τὴν θαυμάζουσι, τὴν φοβοῦνται, τὴν τρέ-μουσι, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ μιᾶς ἐξα-

φανίζεται καταπίπτουσα ὑπὸ τὸ ἴδιον ἑαυτῆς βάρος, καὶ οὐδὲν δύναται πλέον ν' ἀνεγείρῃ αὐ-τὴν, διότι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τῆς κατέστρε-ψε τὰς ἀληθεῖς αὐτῆς βάσεις, τὴν καλὴν πίστιν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἱ ὁ-ποῖαι προκαλοῦσι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστο-σύνην. (Fénélon)

Ἐὰν ἤθελες νὰ εὐχαριστῇς τὸν Θεὸν δι' ὅ-λα τὰ ἀγαθὰ ἃ σοὶ παρέχει, δὲν θὰ σοὶ ἔμενε καιρὸς νὰ μεμψιμοιρῇς διὰ τὰς ἀτυχίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γνωστὸν ὅτι οἱ Γάλλοι κατηγοροῦσι τοὺς Γερμα-νοὺς, ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 διήρπαζον πᾶν τὸ προστυχὸν καὶ ἀπέστελλον αὐτὸ εἰς τὴν πα-τρίδα των. Παροιμιώδῃ δὲ ἰδίως κατέστησαν τὰ παν-τοειδῆ ὠρολόγια, ἅτινα, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Γάλ-λων, ἐξέπεμψαν οἱ νικηταὶ τῆς ἡττηθείσης χώρας πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ συγγενεῖς, καὶ τὰ ὅποια κο-σμοῦσιν ἔτι καὶ νῦν πολλὰς γερμανικὰς οἰκίας. Σχε-τικῶς πρὸς τοῦτο φέρεται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον· Λήξαντος τοῦ πολέμου ἀποκατεστάθησαν, ὡς εἰκός, αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν τηλεγραφικαὶ σχέσεις, καθὰ καὶ πρότερον. Αἱ ἀνεπίσημοι ὅμως σχέσεις με-ταξὺ τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Παρισίοις τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων πᾶν ἄλλο ἦσαν ἢ φιλικαί. Τὸ τηλεγρα-φεῖον τῶν Παρισίων δὲν ἀπῆντα ἢ εἰς τὰς ἐπισήμους ἐρωτήσεις, μὴ δίδον οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τοὺς χαι-ρετισμοὺς καὶ τὰς φιλοφρονήσεις τῶν Γερμανῶν ὑ-παλλήλων, τὰς ἀπευθυνομένας πρὸς τοὺς Γάλλους συναδέλφους των. Ἡμέραν τινὰ ὁ ὑπάλληλος τοῦ Βερολίνου, περατώσας τὴν ἐργασίαν του, τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις. — Ἐτελείωσα· καλὴν νύκτα. — Οὐδεμία ἀπάντησις ἐκ Παρισίων. — Καληνύκτα, ἐπαναλαμβάνει ὁ Γερμανός. — Ἡ αὕτη σιωπή. — Τί ὥρα εἶνε; (Σημειωτέον ὅτι οἱ Παρίσιοι τηλεγραφοῦ-σιν εἰς πάσας τὰς χώρας μεθ' ὧν συγκοινωνοῦσι τὴν ὥραν τῆς πόλεως). — Ἀλλὰ καὶ πάλιν σιγή. — Καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν σὰς ἐρωτῶ τὴν ὥραν τῶν Παρι-σίων, λέγει ὁ Γερμανός. — Ὁ Γάλλος τότε ἀπαντᾷ: — Μετὰ τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς Γερμανοὺς δὲν ἔχο-μεν πλέον ὠρολόγια. — Ὁ Γερμανός τηλεγραφητῆς οὐδὲν ἀπῆντησεν εἰς τὴν δεητικὴν ἐφυρολογίαν τοῦ Παρισινοῦ, ἀλλὰ μετὰ τινας ἡμέρας τὸ γερμανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐζήτησεν ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὁ τηλεγραφι-κὸς ὑπάλληλος ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἄ-καιρον αὐτοῦ ἀστειότητα.

Παρατηρήθη πολλάκις ὅτι ἡ ξυλεία, ἡ κοπτομένη κατὰ τὸ θέρος, ὅτε τὰ δένδρα εὐρίσκονται ἐν πλήρει ἀναπτύξει καὶ ὁ χυμὸς αὐτῶν κυκλοφορεῖ ζωηρῶς καὶ οὕτως εἰπεῖν σφύζει ἐντὸς τῶν ἰνῶν, ὑπόκειται εἰς σῆψιν ταχύτερον ἢ ἡ κοπτομένη κατὰ τὸν χει-

μῶνα, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναπαύσεως τῆς βλαστήσεως. Διὰ τοῦτο δὲ ἐσχάτως εἶδομεν ἐν τινι προκηρύξει τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν-Πύργου περὶ προμηθείας στρωτήρων νὰ ἀπαίτηται παρ' αὐτοῦ ρητῶς ὅπως οὗτοι ὧσιν ἐκ ξυλείας κοπείσης ἐκ τοῦ δένδρου ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου. Πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐκόπη ἡ ξυλεία, ἐπιστημονικὸν φύλλον ὑποδεικνύει πρακτικώτατον μέσον στηριζόμενον ἐπὶ τῆς φυτικῆς ἀνατομίας καὶ φυσιολογίας. Σημειώτεον ὅτι ἡ ξυλεία ἡ ἐκκοπτομένη ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς τῆς βλαστήσεως, ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, περιέχει ἱκανὴν ποσότητα ἀμύλου περιεκλεισμένου ἐν εἰδῇ λεπτοτάτων κόκκων ἐντὸς τῶν ἰνῶν τῆς ἐντεριώνης καὶ τῶν κυττάρων. Ἡ ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς βλαστήσεως κοπτομένη ξυλεία τούναντίον δὲν περιέχει τοιαύτην οὐσίαν. Ἡ δοκιμὴ γίνεται διὰ διαλύσεως ἰωδίου, ἥτις χύνεται ἐπὶ τεμαχίου ξύλου κεκομμένου ὀριζοντίως. Ἐὰν ἡ ξυλεία ἐκόπη τὸν χειμῶνα, αἱ ἴνες τῆς ἐντεριώνης λαμβάνουσι βαθύ χρῶμα ὥσπερ μελάνης ἀντιτιθέμενον πρὸς τὸ κίτρινον, δι' οὗ χρωματίζονται ἕνεκα τοῦ ἰωδίου τὰ πλάγια τῶν ἀγγείων καὶ τὰ κύτταρα. Ἐὰν τούναντίον ἡ ξυλεία εἶνε κεκομμένη κατὰ τὸ θέρος, δὲν παρατηρεῖται ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ χρωματισμοῦ καὶ πᾶσα ἡ διὰ τοῦ ἰωδίου δοκιμαζομένη ἐπιφάνεια λαμβάνει ὁμοίχρουν κίτρινον βαρὴν. Τὸ μέσον τοῦτο τῆς δοκιμῆς τῆς ξυλείας συνιστᾶται ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ ἐξ οὗ παραλαμβάνομεν τὰ ἀνωτέρω, ὡς ἀλάνθαστον.

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσιν ἐν ὅλῳ 32,000 τυφλῶν πάσης ἡλικίας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι 2,500 παιδιά, ἐξ ὧν 800 μόνον φοιτῶσιν εἰς τὰ εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τυφλῶν προωρισμένα καταστήματα.

Ἦρξατο ἐν Παρισίοις πρὸ καιροῦ ἡ ἀνέγερσις τοῦ κολοσσαίου σιδηροῦ πύργου Ἐϊφφελ, ὅστις θέλει ἀνεγερθῇ ἐν τῷ χώρῳ ὅπου θὰ τελεσθῇ ἡ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐκατοστῆς ἐπετείου τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἐκθεσις. Ἡδὲ ἐτέθησαν τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καθ' ἑκάστην δὲ πληθὺς πολὺ συνωδεῖται περίξ τοῦ μέρους ὅπου ἀνεγείρεται μετὰ περιεργίας παρακολουθεῖν τὰς ἐργασίας, ἰδίως δ' ἀποθαυμάζων τὴν ἀπλότητα τῶν ὑπὸ τῶν μηχανικῶν χρησιμοποιουμένων μέσων. Ὁ πύργος κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ φθάσῃ μέχρις ὕψους 50 μ. (τὸ ὀλικὸν ὕψος αὐτοῦ εἶνε 300 μ.) Ἐκτὸς τοῦ σιδηροῦ πύργου καὶ πάντα τὰ ἄλλα τῆς ἐκθέσεως κτίρια ἀποτελοῦσι κομψὰ ἐκ σιδήρου οἰκοδομήματα. Ἐυλείας γίνεται ἐλαχίστη χρῆσις.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῶν παρὰ τὸ Μὲτζ μεγάλων μαχῶν τοῦ 1870, αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες μνημονεύουσι τῆς περιέργου συμπτώσεως, ὅτι αἱ εἰς στοργύλους ἀριθμοὺς χιλιάδας τῶν ἀπολεσθέντων εἰς ἑκάστην τῶν μαχῶν τούτων Γερμανῶν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἐγένετο αὕτη. Οὕτω κατὰ τὴν μάχην τοῦ Κολομβέ, συγκροτήθησαν τὴν 14 Αὐγούστου, ἐφρονεύθησαν, ἐτραυματίσθησαν, ἡχμαλωτίσθησαν, ἢ ἐγένοντο ἄφαντοι 14,

000 ἀνδρῶν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Βιομβίλλης, συγκροτήθησαν τὴν 16 Αὐγούστου, 16,000, καὶ ἐν τῇ μάχῃ τῆς Γραβελόττης, συγκροτήθησαν τὴν 18 Αὐγούστου, 18,000.

Χωρικός τις τυφλωθεὶς οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου προσήλθεν εἰς τὸν πρίγκιπα Κάρολον Θεόδωρον τῆς Βαυαρίας, διάσημον ὡς γνωστὸν ὀφθαλμίατρον, διατρίβοντα παρὰ τῇ λίμνῃ Tegernsee, πρὸς θεραπείαν. Ἡ αἰθουσα τῶν ἐγχειρήσεων τοῦ πρίγκιπος-ἱατροῦ ἔχει θέαν πρὸς τὴν λίμνην. Ὅταν λοιπὸν ὁ χωρικός μετὰ τὴν ἐγχείρησιν εἶδε τὰ κυανὰ τῆς λίμνης ὕδατα, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ ἐναγκαλισθεὶς μέχρι πνιγμονῆς τὸν πρίγκιπα, «Ἄχ λίμνη μου, λίμνη μου, μὲ τὰ κύματά σου» ἤρξατο νὰ φωνάζῃ. Ὡς εἰκὸς, ὁ χωρικός δὲν ἐπλήρωσεν οὔτε ὄβολόν.

Πολλοὶ Ἀμερικανοὶ ἀνέλαβον νὰ ἰδρῶσιν ὀρφανοτροφεῖον ἐν Ταρσῷ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς μνήμην τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ἡδὲ ἡσφάλισαν πρόσσόδον ἐτήσιαν ἐκ 12000 φρ. Ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ θὰ τρέφονται περὶ 50 ὀρφανά.

Ἀποβίωσασα ἐν Πετρούπολει ἡ πρῶν ὑποκρίτρια τοῦ θεάτρου Μαρία Fülle ἀφῆκεν ἀδάμαντας ἀξίας 150.000 φράγκων, ὡς κληρονόμον δὲ αὐτῆς ὠνόμασε τὸν μέγα δούκα διάδοχον τοῦ θρόνου. Ἡ καλλιτέχνης δικαιολογεῖ τὴν πράξιν της ἐν τῇ διαθήκῃ ἣν κατέλιπε διὰ τῶν ἐξῆς: «Διὰ τούτου ἐκπληρῶ καθήκον ἐπιβαλλόμενόν μοι ὑπὸ τῆς τιμῆς. Στενὸς συγγενῆς τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος μοὶ εἶχε ποτὲ δωρήσει τοὺς ἀδάμαντας τούτους. Νῦν δὲ ἀπομεινάσα ἄνευ κληρονόμου τοὺς ἀποδίδω εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς εἶχε σήμερον, ἐὰν ἐγὼ δὲν ὑπῆρχον.» Ὁ μέγας δούξ ἐδέχθη τὴν κληρονομίαν, σκοπεῖ δὲ νὰ δωρήσῃ τοὺς πολυτίμους λίθους εἰς τι μοναστήριον.

Τὸ τυφέκιον Λεμπέλ.

Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας ἰδιαζόντως ἠδυσάνθησαν μαθόντες τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτευχθέντα ἐκ τῆς δοκιμῆς τῶν ἐγχειρισθέντων εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τοῦ Σαιν-Σὺρ νέων τυφεκίων κατὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σαλῶν.

Τὰ νέα ταῦτα τυφέκια διαμετρήματος 8 χιλιοστών, ἐφευρέθησαν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Τραμόνδ καὶ τοῦ κ. Λεμπέλ. Ἡ βολὴ τῶν εἶνε ἀκριβεσττέρα τῆς τοῦ Σασεπῶ καὶ τοῦ τυφεκίου Γκρᾶ ἡ διανυομένη παρὰ τῆς βολίδος τροχιά δύναται νὰ ταυτισθῇ σχεδὸν μετὰ τῆς εὐθείας γραμμῆς, καὶ κατὰ τὰς γενομένας ἐπὶ ὅκτῳ ἡμέρας δοκιμᾶς ριπῆς οἱ μαθηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ἔσχον ἐπιτυχίαν 95 βολίδων ἐπὶ τῶν 100.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο οὐδέποτε ἐν οὐδαμῇ ἐποχῇ ἐπιτευχθῇ.

Προστίθεμεν δὲ ὅτι ἡ ἐπιφερομένη ἐκ τοῦ ρίμματος ὀπισθοδρόμησις εἶνε ἀσήμαντος καὶ ὅτι ὁ κρότος τῆς ἐκρήξεως εἶνε τόσῳ ἀσθενῆς, ὥστε δὲν δύναται νὰ διακριθῇ ἐξ ἀποστάσεως εἰκοσι μέτρων.